

som er kommet op fra Folketinget. — Jeg har i dette Øjeblik ikke mere at tilføje. Jeg frygter for, at jeg har glemt nogle Punkter, og maa altsaa forbeholde mig at faa Lov til at udtale mig senere, idet jeg haaber, at det høje Ting vil tilgive mig, at jeg saa længe har lagt Beslag paa dets Tid i en Sag, som ligger mig ganske overordentlig varmt paa Hjerte, og som jeg tillader mig at tro, at det høje Ting ifølge Sagens Natur ikke kan se saa skarpt paa, som jeg gør.

Stilling: Ligesom Handelsstanden har selvstændig ogsaa Haandværksstanden og de industridrivende med stor Spænding imødeset Udsigten af Frihavns Spørgsmaalet. Den danske Industri har troet, at der derved vilde skabes yderligere gode Betingelser for dens Udvikling, større Virksomheder, lettere Af sætning og større Fortjeneste for vort Samfund i sin Helhed. Selvstændig har Industrien ikke været blind for, at der rummes en Fare ved, at Udlandet paa en Maade kommer den saa nær paa Livet, som Tilfældet bliver med en Frihavn ved Kjøbenhavn; men man har i den Paragraf, som min ærede Sidsmand (H. Hansen) omtalte, § 11, set en Sikkerhedsventil, saa man tænkte sig, at derved var Industrien, som udøves i den øvrige Del af Landet, dog til Dels beskyttet. Desværre har det høje Ting hørt, at Folketingsudvalget har forandret denne Bestemmelse og forandret den paa en saadan Maade, at den ikke blot ikke har udvidet den Ret, som den højtærede Indenrigsminister havde i Henhold til § 11, men ligefrem bortkastede den Ret og i Stedet for nævnt nogle enkelte Fabrikationer, hvilket, som min ærede Sidsmand paapegede, er aldeles utilstrækkeligt til, at Industrien i sin Helhed kunde være beskyttet. Beklages maa det naturligvis i højeste Grad, at vor Toldlov, som det lader, ikke kommer igennem; den har mange Stavanter, og selv om den kom igennem, vilde der dog være Stavanter ved den, som vilde gøre, at, om den blev godt gennemtuderet, vilde driftige Folk nok finde svage Punkter, hvorved de vilde være i Stand til paa Frihavns territoriet at anlægge saadanne Virksomheder, hvorved de vilde ødelægge og umuliggøre lignende Virksomheder omkring i Landet. Det er selvstændig, som Folketingsudvalget har affattet denne Paragraf, ligefrem umuliggjort for en Mængde Industrier og Haandværk allerede nu at bestaa, saafremt dette maatte blive til Lov. Jeg vil tillade mig, for at supplere yderligere de Udtalelser med et Par Eksempler, at oplyse det høje Ting om,

at f. Eks. naadlet Fodtøj, som allerede nu indføres i store Mængder, vilde i Fremtiden, saafremt der bliver anlagt en Fabrik for Tilvirkning af saadant Fodtøj paa Frihavns territoriet, ligefrem umuliggøre Udvælsen af Stomaerhaandværket i den øvrige Del af Landet. Jeg maa som Eksempel anføre, at f. Eks. af 12 Par Herreskjæder med Skifter af Gedeskind, er Tolden 16 Skilling Bundet, altsaa skal der deraf svares 2 Kr. 12 Ø. i Told. Tolden af det raa Materiale, der bruges dertil, udgør imidlertid 2 Kr. 46 Ø., saaledes at der bliver en Beskyttelse af færdig Arbejde paa ikke mindre end 34 Øre. Et andet Eksempel er, at et Dusin nedfaldende Skipper koster i Told 12 Skilling plus 50 pct. pr. Bund, det bliver 16½ Ø. Raa-stofferne skulle i Told svare 21 Ø., altsaa Beskyttelsen paa Indførslen af de færdige Skipper bliver 4½ Ø. Paa lignende Maade er det med Strædderarbejdet, Herrekonfektionsarbejdet. Man kan tænke sig en Stræder indrette et Tilstærker værksted ude paa Frihavns territoriet; han kan tilstære alle mulige Klædningsstuffer derude, og indføre dem i usærdig Tilstand; Affaldet indføres senere som Affald, altsaa toldfrit. Som Følge deraf har han en meget stor Begunstigelse fremfor den, der arbejder i Kjøbenhavn, for at nævne det, som ligger nærmest. Paa lignende Maade kan jeg nævne som Eksempler Sæbefabrikationen, Træfodtøjsarbejder og Symaskinefabrikationen, ikke at tale om Stiksbryggeriet. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med Opregning af flere Eksempler, thi allerede heraf kan det høje Ting se, at der rummes en meget stor Fare heri. Jeg vil i fuld Tilslutning til min ærede Nabos (Hr. Hansens) Udtalelser haabe, at den ærede Indenrigsminister maa kunne indgaa paa en Endring saaledes, at den danske Industri vil beskyttes paa en tilstrækkelig Maade derved. Det forekommer mig imidlertid ikke, at § 12 i sig selv er tilstrækkelig, og jeg vil tillade mig at foreslaa, at Paragraffen kommer til at lide omtrent saaledes: „Tilladelse til Anlæg paa Frihavns territoriet meddeles i hvert enkelt Tilfælde af Indenrigsministeren, efter at Toldbestyrelsens Erklæring er indhentet, og Tilladelsen bliver at nægte, hvis den paagældende Virksomhed efter den bestaaende Toldlovgivning i væsentlig Grad har gunstigere Betingelser for Af sætningen af sit Fabrikata her i Riget end den tilsvarende Virksomhed paa Toldterritoriet“. Uden en saadan Regel vil den danske Industri og det danske Haandværk blive i høj Grad forurettet.